

Andakter; 1.-4.klasse | Manus for leder og dukke/figur

Manusene er utarbeidet som innslag til digital kirke for barn under coronatiden mars – juni 2020 og bærer tydelig preg av å være et TV-innslag. *Elin* er leder og *Karina* er en dukke.

Temaer og innhold:

1. Sauen som ble borte; Lukas 15, 1-7
2. Den bortkommende sønnen; Lukas 15, 11-32
3. Peters fiskefangst; Lukas 5, 1-11
4. Jesus lærer oss å be; Lukas 11, 1-13
5. Jesus stiller stormen; Matteus 8, 23-27
6. Jordens salt og verdens lys; Matteus 5, 13-16
7. Lignelsen om såmannen; Lukas 8, 5-15
8. Den barmhjertige samaritan; Lukas 10, 25-37
9. Den gylne regel; Matteus 7, 12

1. Sauen som ble borte; Lukas 15, 1-7

Hei alle sammen!

Husker du hva vi snakket om sist, Karina?

Karina: Ja, vi lærte om Sakkeus og hvordan Jesus bryr seg om alle, også dem som ingen liker og ikke har venner.

Ja, et av de største anklagene mennesker hadde mot Jesus var at han spiste sammen med og tok imot de som ikke helt fikk til å være slik de burde være. Mange av fariseerne og de skriftlærde på den tiden var veldig sure, og hadde en ganske negativ holdning til det Jesus holdt på med og derfor fortalte Jesus noen lignelser – små fortellinger - som skulle forklare hvordan Gud er. En av de lignelsene handler om Sauen som ble borte.

Karina, har du noen gang mistet noe du var glad i?

Karina: Ja, en gang tok jeg med bamsen min på butikken, og da vi kom hjem oppdaget jeg hadde mista den. Da ba jeg til Jesus om at jeg måtte finne den igjen, og vi kjørte fort tilbake og leita i hele butikken, og til slutt fant jeg den rett ved siden av alle tannbørstene!

Ja, kanskje du der hjemme også har opplevd å miste noe du var glad i? Kanskje hunden rømte hjemme ifra, eller kosebamsen din ble borte, eller ballen du skulle spille fotball med plutselig var sporløst forsvunnet. Uansett, jeg tipper du begynte å lete etter det som var borte med en eneste gang. Det gjorde også gjeteren i lignelsen om sauene som ble borte.

Vise bilder:

Gjeteren er sauens leder og beskytter. Han passer på dyra og ser til at de har alt de trenger. Gjeteren er på en måte sauens sjef, men han lever sammen med dem, tar de med til beite, sover nær dem og da kan vi forstå at gjeteren er også veldig glad i sauene sine.

En dag var det en sau som hadde forvillet seg fra de andre og kunne ikke finne tilbake ved egen hjelp. Denne gjeteren hadde hundre sauer, og det å miste en sau kunne kanskje for mange være litt det samme. Men sånn var ikke denne gjeteren. Selv om det bare var en sau som ble borte, måtte han få tak i den.

Gjeteren dro ut på leting og han ga seg ikke før han endelig fant sauene som hadde blitt borte. Han bar sauene helt hjem, og venner og naboer gledet seg stort med han. Jesus er den gode gjeteren, og vi er som sauer. Vi er verdifulle, og Han er glad i oss, går sammen med oss og leter etter oss hvis vi roter oss bort.

Bilder slutt.

Vi mennesker kan gå litt vår egen vei innimellom, og det er ikke alltid vi ønsker oss vekk fra Gud, men vi kan bli forvirra og rote oss bort i mange forskjellige påstander om hvem vi er. Jesus er som den gode gjeteren, som går ut for å lete etter sauer som har gått seg bort og fører dem hjem igjen.

Spørsmål og svar

1. Hvorfor fortalte Jesus denne lignelsen? Jeg tror Jesus ville forklare oss at selv om vi som mennesker kan vende oss bort fra Gud, vil Han alltid likevel lete etter oss og ønske å være sammen med oss.

2. Kunne ikke sauene passe litt på hverandre også da, så alle passet på at ingen ble borte?

Jo, det kan nok hende, men vi er jo så forskjellige. Jeg tror det uansett er viktig å vise hverandre støtte kjærlighet uten å kontrollere hverandre.

3. Var det virkelig såååå viktig med den eeeeeene lille sauene da? Han hadde jo nittini andre han kunne være glad for! Jeg skjønner at du tenker det, Karina, men Jesus lærer oss at hver og en av oss, hvert enkelt menneske er verdifullt og dyrebart. Og slik vil Han at vi skal se på hverandre også, med stor verdi og kjærlighet.

Hva har du lært Karina?

- At alle mennesker er veldig mye verdt, og Gud vil ikke miste noen!
- At Gud aldri slutter å lete etter oss hvis vi vender oss bort fra Han
- At sauer - og mennesker - liker seg best i flokk!

2. Den bortkommende sønnen; Lukas 15, 11-32

Hei og velkommen til barnekirken. Ja, nå er det en uke siden sist, Karina, men klarer du å huske hva vi snakka om forrige søndag?

Karina: Ja, vi snakka om den lignelsen Jesus fortalte om sauene som ble funnet igjen.

Ja, og vet du det er ikke den eneste historien Jesus fortalte om noe som blir borte. I dag skal vi ikke høre om en bortkommen sau, men vi skal høre om en bortkommen sønn.

Karina: Var det en sønn som gikk seg bort?

Ikke helt, denne sønnen sa en dag til faren sin at nå vil jeg ikke bo her på gården med deg lenger. Jeg vil nå ha alle pengene jeg kan arve fra deg, og så vil jeg flytte hjemme ifra og søke lykken et annet sted.

Vise bilder:

Og det gjorde gutten. Han tok med seg alle pengene og dro til et land langt borte. Der levde han et liv hvor pengene bare fløy ut av lomma på han. Han sløste bort alt han eide. Men da han hadde brukt opp alle pengene sine, ble det en svær hungersnød i landet og gutten begynte å lide nød. Han fikk jobb som gjeter hos en som bodde der, men han fikk ikke annet en grisemat å spise. Ingen gav han noen ting.

Så kom han til å tenke han på pappaen sin. Tenk hjemme hos pappa har til og med tjenerne overflod av mat, mens her sitter jeg og holder på å sulte ihjel.

Han bestemte seg for å gå tilbake til pappaen sin, og tilby seg å jobbe for han. Han sa til seg selv: Jeg er ikke verdig å kalles sønnen lenger, for jeg har gjort så mye som jeg angrer på, men kanskje pappa vil ansette meg som tjener i stedet for.

På veien hjem gikk han gjennom hvordan han skulle si ting til pappaen sin, og selv om han ville hjem, gruet han seg nok fælt. Han hadde jo vært så dum! Tenk så skuffa pappa er på meg nå, kanskje han tenkte. Men han gikk videre og hadde bestemt seg for å dra tilbake til pappaen sin.

Da sønnen enda var langt borte så pappaen hans ham, og han fikk inderlig medfølelse med sønnen sin. Pappaen løp gutten sin i møte, kastet seg om halsen på ham og kysset han. Sønnen sa til pappaen sin: Pappa, jeg har gjort så mye dumt, og jeg er ikke verdi til å kalles sønnen din.

Men pappaen til gutten var bare glad for at gutten hadde kommet hjem. Han smilte og sa til tjenerne sine at de skulle finne de fineste klærne til sønnen og lage den beste maten. Nå skal vi feire at sønnen min har kommet hjem igjen, sa han.

Bilder slutt.

Denne lignelsen gir et bilde av hvordan en som angrer på noe han har gjort omvender seg og blir tatt imot av Gud.

Spørsmål og svar

1. Prøver du å si at denne pappaen er akkurat som Gud? Ja, jeg tror det var akkurat det Jesus ville lære oss da han fortalte denne historien.

2. Hvorfor er det så vanskelig å innrømme ting man angrer på? Jeg tror mange av oss blir redde og tenker at Gud ikke vil ha noe med en som meg å gjøre. Sånne som meg har ikke Gud sansen for, kan vi si. Men det er løgn! Gud har skapt oss, han er god mot oss og han står med åpne armer og tar imot oss akkurat som denne pappaen.

3. Trenger vi ikke gjøre noen ting, vi da? Jo, denne historien lærer oss at det er èn ting vi må gjøre. Vi må velge snu, vi må gå en vei tilbake igjen. Men det fine er at Gud gjør veien litt kortere for han ser oss med en gang og han kommer løpende, og omfavner oss.

Hva har du lært, Karina?

- Det beste er å ville gjøre det godt igjen, hvis man har gjort noe som man vet var dumt.
- Vi trenger ikke være redd for å komme til Gud, han blir ikke sint på oss, han er bare glad i oss.
- Jeg skal aldri spørre pappa om jeg kan få mer penger enn jeg klarer å håndtere!

3. Peters fiskefangst; Lukas 5, 1-11

Hei, velkommen! Karina, hva snakka vi om sist?

Karina: Vi hørte lignelsen om den bortkommende sønnen, og hvordan Gud er som pappaen hans som kommer løpende mot oss når vi vender oss tilbake til han.

Ja, sånn er Gud. Det kan vi stole på, selv om det ikke er like enkelt alltid. Derfor er det så fint at vi kan lese om og høre disse lignelsene fra Bibelen om og om igjen sånn at vi kan bli minnet på hvordan Gud er. Vi er liksom disipler, alle sammen, og vi trenger repetisjon, både store og små.

Karina: Elin, kan ikke du forklare, hva er en disippel igjen?

En disippel en etterfølger, en slags elev. Jesus kalte til seg tolv disipler, elever om du vil, og de levde litt ekstra tett på Jesus, de reiste sammen med han, var med han dag og natt og ble opplært til å gjøre slik Jesus gjorde. Har du hørt om noen av disiplene til Jesus, Karina?

Karina: Ja, jeg har hvertfall hørt om en som heter Peter, han syns jeg blir nevnt hele tida! Ja, syns du det ja? Det er noen disipler som trer litt mer fram enn andre. Peter er nok den som oftest blir omtalt, og han ble faktisk også en leder i den aller første kristne menigheten, tenk det! En av de kuleste historiene om Peter handler om fiskefangst.

Har du noe særlig fiskelykke, Karina?

Karina: Njæ. Har litt vanskelig for å bruke fiskestang egentlig.

Å, hvorfor det?

Karina: Ha'kke albuer.

Nei..

Peter og de andre disiplene brukte faktisk ikke fiskestenger da, de brukte garn. En dag sto Jesus og talte til folkemengden fra båten til Peter. Masse mennesker samlet seg omkring Jesus denne tiden, ivrige etter å høre hva han ville lære dem.

Vise bilder:

Etter Jesus hadde snakket til folket ba han Peter om å legge ut på sjøen for å fiske. Det var med en viss motvilje at fiskeren Peter gikk med på det. Han mente også at han hadde god grunn til å nøle. Han sa «Mester, vi har strevd hele natten og ikke fått noe» Peter og de andre hadde jo allerede prøvd, uten å lykkes. Men likevel var Peters vurdering av denne situasjonen blandet med tro på Jesus. Fordi Jesus hadde sagt det han sa, så var Peter villig til å kaste ut garnet enda en gang. «Men på ditt ord, vil jeg kaste ut garnene igjen», sa Peter. Da Peter gjorde som Jesus hadde sagt, og fanget de så mye fisk at garnene holdte på å revne. De vinket på de andre i den andre båten at de måtte komme og hjelpe til å ta i med dem. De kom, og de fylte båtene så fulle at båtene holdt på å synke. Resultatet ble så overraskende for Peter at han så mer i Jesus enn noensinne før. Peter og de andre ble nesten redde av den store fiskefangsten de hadde fått. Og Peter satte seg på kne foran Jesus og sa «Jesus, bare gå fra meg jeg klarer ikke å være slik som jeg burde være». Men Jesus sa: «Ikke vær redd. Fra nå av skal du fiske mennesker»

Bilder slutt.

Denne fiskefangsten og Jesu storhet skremte nesten Peter bort. Men Jesus viser igjen godhet og oppmuntrer Peter til å følge Ham, og Peter velger å stole på Jesus.

Spørsmål og svar

1. Kan jeg være disippel selv om jeg ikke lever på Jesu tid og går i kjortel?

Ja, klart du kan. Å være en disippel handler om å følge etter Jesus.

2. Hvordan følger man Jesus da? Jo, nå om dagen følger vi jo kjendiser på instagram, facebook og twitter og sånn, men å følge Jesus er litt annerledes – når vi følger Han så er vi ikke passive tilskuere, det handler mer om hvordan vi velger å leve livene våre, hvordan vi velge å være mot de rundt oss og hvilke verdier som er viktig for oss.

3. Kan vi ikke bare velge det som er best for oss selv da? Vet du, som troende på Jesus, lever vi ikke lenger for oss selv, men for noe som er enda større, nemlig Gud. Jeg tror at i Han har vi et håp og en fred vi ikke kan finne noe annet sted.

Hva har du lært?

1. Vi kan alltid stole på det Jesus sier om oss

2. Selv om vi ikke levde på Jesu tid, kan vi være hans disipler

4. Jesus lærer oss å be; Lukas 11, 1-13

Hei, velkommen. Hva snakket vi om sist?

Karina: Vi hørte om Peters fiskefangst og om hvordan Jesus viste disiplene store ting, og lærte dem opp til å følge han.

Vi kan også være Jesu disipler, husker du, og det kan føles utfordrende innimellom, men noe av det jeg selv finner håp i, det er bønn, det å be til Gud.

Karina: Elin, hva er bønn egentlig?

Det finnes det nok mange svar på Karina. Noen vil si bønn er en samtale med Gud, noen sier bønnen er troens språk, noen kjenner det som en mental innstilling for å uttrykke glede eller som en hjelp hvis man har det vanskelig. Uansett; Når vi ber, så snakkes vi til Gud rett fra hjertet.

Karina: Men hva sier man da?

Det kan være noe som er ferdig skrevet i en bønnebok for eksempel. Eller så kan bønn være bare et sukk eller et spontant uttrykk for det vi tenker på akkurat der og da. Tips: Salmenes bok i Bibelen har en stor samling av eksempler på bønn. Karina, jeg synes det er litt fint at du spør meg om dette her fordi en gang spurte nemlig disiplene Jesus om hvordan de skulle be.

Vise bilder:

Disiplene var med Jesus overalt. De så alt Jesus gjorde, hele tiden. En dag var Jesus et sted og bad. Da Jesus var ferdig, var det en disippel som sa: «Herre, lær oss å be». Kanskje denne disippelen, som vi ikke vet helt hvem var, så at det måtte være en sammenheng mellom hvem Jesus var utpå og hvem han var inni seg. Jesus svarte med å lære dem den bønnen vi kaller «Fadervår». Han sa til dem: «Når dere ber, skal dere si:

Vår Far i himmelen! La navnet ditt holdes hellig. La riket ditt komme. La viljen din skje på jorden slik som i himmelen. Gi oss i dag vårt daglige brød, og tilgi oss vår skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere. Og la oss ikke komme i fristelse, men frels oss fra det onde. For riket er ditt og makten og æren i evighet. Amen»

Bilder slutt:

Jesus lærer oss at vi skal være opptatt av vår Skaper, hans navn, hans rike og hans vilje når vi ber. Starten på «Fadervår»-bønnen understreker virkelig nødvendigheten av å se bort ifra seg selv og opp til Gud. «Fadervår» slutter også med oppmerksomheten og blikket rettet mot Gud, så legger han våre ønsker og behov innimellom dette.

Spørsmål og svar

1. Hvis jeg skal be, må jeg si akkurat den Fadervår, hver gang? Nei, det velger du egentlig selv. Jeg tror «Fadervår»-bønnen er en slags oppmuntring og hjelp til hva vi kan tenke på når vi ber til Gud.

2. Hva skal man gjøre hvis man ikke vet hva man skal si når man ber da? Jeg tror jeg ville lukket øynene, sittet helt stille og si det akkurat som det er: «Gud, jeg tror på deg, men jeg vet ikke helt hva jeg si eller be om». Da er du ærlig, også er det kanskje lettere å be mer etterpå. Eller så kan du jo be «Fadervår» og også be om at Gud skal vise deg hva den bønnen kan bety for deg.

3. Vi sier jo ofte «amen» når vi er ferdige med å be, men hva betyr det igjen? *Amen* er et hebraisk ord og det betyr «Slik er det», eller «la det bli slik». Det er et slags punktum for det man har sagt i bønnen sin, for å understreke sannheten i det og ønsket til Gud om at hans vilje.

4. Kan du be en kjempekort bønn nå, Elin? Om noe som du tenker på? Og som vi kan være med på? Ja det kan jeg. Jeg kan be en bønn som er lett og huske, og som alle kan be akkurat idag. Kjære Gud, la alle få ha en venn. Amen.

Karina: Det var en kjempefin bønn, Elin! Men. Så kort? Og den er godkjent!?

Ja, den er godkjent. Kanskje du der hjemme vil lage din egen bønn til Gud i dag? Hva har du lyst til å be for?

Hva har du lært, Karina?

1. Jeg har lært at bare kan fortelle Gud alt jeg tenker på, og det er helt greit og bra nok.

2. Å be er troens språk! Den syns jeg var fin.

5. Jesus stiller stormen; Matteus 8, 23-27

Hei, velkommen, Hva snakket vi om sist?

Karina: Vi snakket om bønn, og hvordan Jesus lærte disiplene sine å be. Men det er noe jeg har tenkt veldig mye på den siste uka, Elin. Disse disiplene vanka jo sammen med Jesus hele tida. Og de trodde jo på at han var Guds sønn, trengte de å be da egentlig? Og i det hele tatt, de kan da ikke ha vært bekymra for noen ting når vi går sånn og henger med Guds sønn rett ved siden av seg.

Karina, jeg forstår at du lurar på akkurat det. Bibelen forteller faktisk om flere hendelser der disiplene også tvilte. Enda disiplene hadde gått oppå Jesus og sett alle under og mirakler underveis med sine egne øyne, skjer det stadig at de stoppet opp, begynte å tvile og ikke stolte på Jesus.

Karina, har du noen gang vært skikkelig redd?

Karina:

Noen ganger når vi er redde så hender det at vi glemmer det Gud har lovet oss. Vi kan glemme at Han alltid er med oss, uansett hva som skjer. Det som skjer i historien vi skal høre idag er at det er disiplene som blir kjemperedde og fortellingen avslører disiplenes underlige blanding av tro og tvil.

Vise bilder:

Disiplene var Jesu nærmeste følgesvenner. De gikk med han overalt og kjente han bedre enn noen andre. De hadde hørt han undervise og sett han gjøre fantastiske mirakler. Han hadde åpenbart for dem hvem han virkelig var, at han er Gud! En dag var Jesus igjen omringet av folk og Jesus bad disiplene å dra sammen med han over til den andre siden av sjøen. Jesus gikk i båten, og disiplene fulgte etter. Da de hadde kommet et stykke utpå vannet, blåste det opp til en kraftig storm på sjøen. Jesus lå og sov. Dette var en veldig skremmende storm. Disiplene hadde god grunn til å være redde! Disiplene gikk bort til Jesus, vekket ham og sa: «Herre, redd oss! Vi kommer til å synke!» De visste at Jesus kunne hjelpe dem, men siden han lå og sov, trodde de at de skulle dø. Jesus svarte: «Hvorfor er dere så redde, dere lite troende? Så reiste han seg og truet vindene og sjøen og det ble blikkstilte. Mennene undret seg og sa: «Hva er dette for en, siden både vinden og sjøen adlyder ham?»

Bilder slutt:

Denne fortellingen handler om at samme hva som hender i våre liv, er Gud alltid nær oss. Han forlater oss ikke, og glemmer oss aldri. Han vet om alt som skjer når du er redd, så husk på at Han er der og holder deg tett inntil seg.

Spørsmål og svar

1. Du sa i starten at i denne historien ser vi disiplenes blanding av tro og tvil, hvorfor det?

Jo. At de var troende bevises ved at da stormen kom gikk de rett il riktig person. De var sikre på at han som kunne redde dem, det var Jesus. Tvilen kommer til syne fordi de overser litt det Jesus sa i begynnelsen. Jesus sa at de skulle over på den andre siden. Har Jesus sagt at vi skal over, så går vi ikke under. Det kunne de stole på, men de ble redde og begynte å tvile.

2. Var det første gangen disse fiskerne opplevde storm eller? Nei, det er ikke sikkert, men det vet jeg egentlig ikke så mye om. Det historien forteller er hvertfall at dette var en storm som nesten skremte livet av disiplene. Det er ganske kult at de kom til Jesus da. De var jo fiskere hele gjengen, og vel vant med å være på sjøen også spør de Jesus, en snekker, om hjelp!

Karina, hva har du lært av denne historien her?

Karina: Nei, Elin nå vil jeg spørre DEG. Hva har DU lært av denne historien her?

Jeg har lært at jeg ganske sikkert kommer til å gå igjennom livet og mange ganger kjenne uro og være redd, men jeg vil bestemme meg for å stole på at Gud kan ta meg igjennom alt, og at jeg kan lære noe av ting som skjer, som er bra for meg.

6. Jordens salt og verdens lys; Matteus 5, 13-16

Velkommen, og takk for sist!

I dag skal vi snakke om lys og salt. Et av de fineste tingene Jesus lærer oss er at vi skal være verdens lys og jordens salt.

Karina: Hva i alle dager er det du babler om nå, Elin?

Ok, jeg skal prøve å forklare. (Tar frem salt og et lys) Verken salt eller lys er noe i seg selv, men de har en oppgave i forbindelse med noe.

Karina, hva er dette? **Salt.**

Hvilken oppgave har salt? **Jo saltet kan bevare mat og sånn slik at det holder seg lenger.**

Ja, før kjøleskap og frysebokser var saltet det viktigste hjelpemidlet folk hadde for å bevare mat fra å råtne. Når man gnei inn kjøttet med salt, så holdt det seg lenger.

Ja, bra. Og hva er dette? **Lys.**

Og hvilken oppgave har et lys? **Lyse opp sånn at vi ser hva i all verden det er vi driver med.**

Ja. Når vi tenner et lys eller en lampe, så forsvinner plutselig mørket. Vi blir synlige og vi kan se alt rundt oss tydeligere.

Jesus sa i Bergprekenen at vi er som lys og salt.

Vise bilder:

«Dere er jordens salt!», sa Jesus. «Men om saltet mister sin kraft, hva skal det da saltes med? (...) Dere er verdens lys! En by som ligger på et fjell, kan ikke skjules. Heller ikke tenner noen et lys og setter det under et kar, men i lysestaken. Da lyser det for alle som er i huset. Slik skal dere la lyset deres skinne for menneskene, så de kan se de gode gjerningene dere gjør og prise deres Far i himmelen»

Så når Jesus ber oss om å være jordens salt, så ber han oss om å ta vare på det han har lært oss. Når han ber oss om å være verdens lys, vil han at vi skal tørre å være synlige, gjøre gode ting for hverandre og ikke være redde for å snakke om Ham.

Bilder slutt:

Det er viktig for Jesus å understreke at troende skal være lys og salt i møte med mennesker. Gjør vi lyset vårt synlig som Jesu etterfølgere, får andre se noe av Jesus i oss. Derfor må vi aldri glemme å ta vare på det Jesus har sagt, og lyset vi har, må ikke skjules.

Spørsmål og svar

1. Hvordan kan jeg være verdens lys? Når du er et lys, så er du synlig for andre. Du viser at du er tilstede og du gjør gode ting mot andre, slik Jesus viser at vi skal gjøre.

2. Hvordan kan jeg være jordens salt? Det kan du ved å ta vare på de holdningene som Jesus lærer oss, slik som det står i Bibelen.

Karina, hva har du lært i dag?

- **Jeg har lært om lys og salt. At vi skal ta vare på det Jesus lærer oss og være skinnende lys for andre.**
- **Så lenge saltet fungerer og lyset skinner for alle, er det framtid og håp!**

7. Lignelsen om såmannen; Lukas 8, 5-15

Hei velkommen. Husker du hva vi snakket om sist Karina?

Karina: Vi snakket om å være verdens lys og jordens salt. Vi må ta vare på det Jesus lærer oss og ikke være redde for å skinne og være synlige for alle.

Ja, bra. Idag skal det handle om Guds ord. Vet du hva som er Guds ord, Karina?

Karina: Ja, er ikke det alt som står i Bibelen da?

Ja, det stemmer. Bibelen er en samling bøker som alle på hver sin måte kan lære oss noe om Gud, tro og om det å være menneske.

Ganske langt ut i Bibelen, leser vi om da Jesus levde på jorda, og i dag skal jeg fortelle en lignelse – en liten fortelling – som Jesus fortalte disiplene sine. Og den handlet om å så frø.

Har du noen gang sådd frø, Karina?

Karina: Åja, jeg sådde solsikker.

Å gjorde du? Hvordan gjorde du det?

Karina: ...(forklarer)

Hvis du hadde lagt det frøet bare rett på asfalten for eksempel og gjort det samme; vannet og ventet og vannet og ventet, hadde du fått en solsikke da tror du?

Karina: njæææ, kanskje ikke.

Nå skal du få høre lignelsen som Jesus fortalte, om såmannen.

Vise bilder:

En såmann gikk ut for å så kornet sitt. Og da han sådde falt noe ved veien. Det ble tråkket ned og fuglene spiste det opp.

Noe falt på steingrunn. Og da det vokste opp, så visnet det fordi det ikke var vått nok i jorda. Noe falt midt blant torner og tornene vokste opp sammen med det, og kvalte det.

Men noe falt i god jord. Det vokste opp og bar frukt.

Vi kan tenke oss at Gud er såmannen og alle de små frøene er Guds ord. Selvsagt burde jo alle de gode frøene som ble sådd vokst opp. Det var ingenting i veien med frøene. Frøene er 100% spiredyktig, og det ligger i frøets natur at det skal vokse og bære frukt! Heller ikke såmannen var det noe galt med. Han gjorde det han skulle. Tre av fire steder lyktes ikke frøet å spire og gro, og det var fordi bunnen det falt på tok ikke imot frøet slik det skulle. Så poenget er ikke hva som blir sådd, eller hvordan den sår, men hvordan vi tar det imot.

Bilder slutt:

Såkornet er Guds ord. Frøene som havner i god jord det er de som hører ordet og tar vare på det i hjertet sitt. Guds ord, frøene, er som fortellinger vi har hørt i Barnekirke-sendingene våre denne våren.

Spørsmål og svar

1. Har jeg fått noe frø som jeg må ta godt imot? Ja, alle historier vi har hørt og lært om i Barnekirken for eksempel er frø, Guds ord til oss. Og alt det kan vi ta vare på inni oss.

2. Hvordan kan jeg ta vare på det inni meg da? Å tro har mye å si for at noe skal vokse og bli inni oss. Da hjelper det å prøve å huske historier vi hører og følge det Gud sier så godt vi kan.

3. Men Elin, det er ikke alt jeg leser om eller hører om som jeg forstår så mye av. Nei, og det er ganske vanlig, Karina. Selv om mye av det vi leser kan være vanskelig å forstå, så kan det hjelpe å tenke på at Gud alltid vil oss det aller beste.

Ja, Karina, hva har du –

Karina (avbryter): Idag har jeg lært at

- **Guds ord er som frø. Vi må passe på at vi tar det godt imot sånn at historiene ikke glemmes og at de kan bety noe for oss.**
- **Det gjør ingenting om det er noe jeg ikke forstår. Sånt skjer, som jeg pleier å si. Jeg må bare huske på at Gud ønsker meg alt godt uansett hva jeg leser.**

8. Den barmhjertige samaritan (Lukas 10, 25-37)

Hei, velkommen, hva snakket vi om sist?

Vi snakket om å så frø! Og hvordan Guds ord til oss er som frø vi må ta godt vare på for at det skal vokse og gro inni oss.

Idag skal det handle om å være barmhjertig. Vet du hva det betyr å være barmhjertig.

Jeg skulle gjerne likt å si det, Elin, men jeg skal være ærlig og si at jeg veit faktisk ikke.

Barmhjertig? Er det å være snill?

Ja, det er å være snill. Det å være barmhjertig eller å vise noen barmhjertighet er rett og slett å vise medfølelse med noen.

Medfølelse. Hvordan kjennes det ut a?

Og det kan kjennes litt ut som hvis vi ser noen som er lei seg, eller kanskje et dyr som er skada eller vet om noen som har det vanskelig hjemme. Da blir vi lei oss inni oss vi også, vi føler med den som har det vondt. Da kan vi hjelpe uten av denne fortjener det eller krever av oss at vi gjør det. Det er å være barmhjertig.

I dag skal vi høre om en mann som møtte Jesus. Denne mannen kunne skriftene veldig godt, og ville teste Jesus. Derfor spurte han: Mester, hva skal vi gjøre for å få evig liv? Jesus svarte «Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din kraft og av all din forstand, og du skal elske din neste som deg selv!» Så spurte han Jesus igjen: Men hvem er min neste?

Vise bilder:

Da fortalte Jesus om en mann som gikk fra Jerusalem ned til Jeriko, også ble han overfalt av røvere. Mannen var fullstendig hjelpeløs. De tok av han klærne og slo han, og da de gikk bort, ble han liggende halvdød ved veien.

Nå hadde det seg slik at en prest dro ned samme vei. Hvis den skadede mannen var såpass bevisst da han hørte skritt på veien at han forsto det var en prest, må han jo ha fått et lite håp. Presten måtte vel forstå seg på nestekjærlighet. Men presten hjalp ham ikke. Selv om presten så den skadde mannen ligge der, gikk han bare rett forbi.

Likeså kom en levitt gående. En levitt er en tempeltjener, omtrent det samme som en som jobber i kirka, men han også gikk bare rett forbi uten å hjelpe den stakkars mannen.

Hvis den skadde mannen fremdeles kunne registrere noe som helst, må han ha mistet alt håp da den tredje kom, samaritanen, men det var fra han hjelpen skulle komme. Da samaritaneren så mannen ligge der, fikk han inderlig medfølelse med han. Han rensket og bandasjerte sårene hans, og han løftet han opp på eselet sitt og tok han med til et herberge der han kunne pleie han videre, og han betalte for alt sammen helt selv.

Bilder slutt:

Etter at Jesus hadde fortalt denne historien, spurte han: Hvem av disse tre synes du nå viste seg som en neste for han som hadde blitt overfalt? Han som ville teste Jesus til å begynne med, svarte: Den som viste barmhjertighet mot han. Da sa Jesus: Gå du bort, og gjør det samme.

Spørsmål og svar

1. Ja, så Jesus ønsker at vi skal være barmhjertige, slik som samaritaneren? Ja, det er jeg overbevist om. Og jeg har et håp om at i troen på Jesus kan vi finne styrken som trengs for å klare nettopp det.

2. Men Elin, kan det hende at de to første, altså presten og levitten overlot mannen til hverandre, liksom?

Hva mener du da, Karina?

Jo, da han presten kom, kan det hende at han så at levitten var rett bak også kanskje presten tenkte at dette var en oppgave for levitten, derfor gikk han videre?

Ja, det kan tenkes det.

Ja, også kanskje når levitten, han som gikk nr to så at presten gikk forbi, så kunne det jo tenkes at han tenkte okey hvis presten går forbi, så kan vel jeg også det?

Ja, det kan hende levitten tenkte det.

Menh, kan da det være mulig at disse to første overlot den skadde mannen til hverandre?

Det er godt tenkt, Karina. For ofte gjør vi mennesker det, vi overlater problemer vi kommer over til noen andre, og tenker at vi ikke bør gripe inn selv. Men vi må ikke glemme at det var den tredje, samaritaneren som trådte til og hjalp den skadde mannen, og det er HAN som blir trukket frem i denne historien.

Ja, for Jesus avslutter jo faktisk med å si: «Gå du bort, og gjør som han», og da mener han at vi skal gjøre sånn som samaritaneren ikke sant?

Hva har du lært i dag, Karina?

- Å være barmhjertig betyr å ha medfølelse med andre, og hjelpe de som trenger det.
- At vi kan klare å være hjelpsomme, alle sammen, uansett hvor dårlig tid vi har.
- At jeg skal prøve å ikke bare tenke at det er sikkert noen andre som hjelper, men heller prøve å hjelpe selv.
- Men Elin: Hvis jeg finner noen halvdød ved veien, så ringer jeg 911 asså! Det er å hjelpe det også, er det ikke?

9. Den gylne regel; Matteus 7, 12

Hva snakket vi om sist?

Vi snakket om «Den barmhjertige samaritan, og om at vi kan vise medfølelse med andre mennesker og hjelpe dem selv om de ikke nødvendigvis ber om det.

I dag skal vi snakke om Den gylne regel.

Åh, det vet jeg hva er! Den gylne regel, er et bittelite Bibelves som jeg *elsker*! I Matteus 7, 12 står det «alt det du vil at andre skal gjøre mot deg, skal du også gjøre mot dem». (Synger «alt det du vil») Det er en regel, en gylden regel jeg prøver å følge.

Du verden, jeg begynner å tro at du kan lede disse Barnekirke-møtene helt alene jeg Karina.

Å nei, du kjenner meg. Jeg trenger en hjelpende hånd i ryggen jeg vet du Elin.

Karina, vi skal komme til dette med den gylne regel, men først har jeg lyst til å spørre; Har du kjent på følelsen av å være ordentlig sinna?

Vise bilder:

Når hodet blir varmt og raseriet herjer i magen så du har mest lyst til å slå? Kanskje roper du stygge ting til et søsken eller mamma og pappa. Du ser at de blir lei seg og trekker seg unna, men du klarer ikke å slutte å være sinna. Jeg har hatt det sånn.

Ingen liker å bli skreket til eller å få slengt stygge ord i ansiktet. Det gjør vondt og gjør den andre trist og lei seg. Og du kjenner selv at du ikke har det så godt. Vi vil jo ikke at andre skal være sinte på oss eller oppføre seg dårlig mot oss heller.

Den gylne regel sier noe om hvordan vi mennesker skal være mot hverandre. Tenk om vi før vi gjorde noe, kunne ta en liten runde med den gylne regelen. Kanskje neste gang vi for eksempel ønsker å holde noen utenfor eller snakker stygt om noen, kan vi stoppe opp og tenke; slik jeg oppfører meg nå, ville jeg likt at en annen gjorde dette mot meg? Nei. Men det er ikke alltid så enkelt. Slik er det med oss mennesker, både voksne og barn. Vi prøver å tenke på det, men vi får det ikke alltid til. Da er det godt å se opp til Jesus. Han er den eneste som klarte å leve etter den gylne regel.

Jeg innrømmer det: jeg kan fort bli oppgitt, rister på hodet, og kjenne på sinne og noen ganger tenke stygge ting om andre inni meg. Men er det egentlig slik jeg vil at andre skal tenke om meg? Nei. Jeg ønsker å bli forstått, respektert og elsket. Da må jeg vise forståelse, respektere andre og elske de rundt meg. For det er det jeg ønsker; Jeg ønsker å bli forstått, respektert og elsket. Da kan jeg velge å være mot andre slik jeg vil at andre skal være mot meg.

Bilder slutt:

Den gylne regelen får oss til å tenke oss om, får oss til å komme på at andre mennesker og deres ønske er like viktige som våre, at deres liv er like mye verdt som vårt. Det er så mye vi ikke veit om hverandre, når vi møtes i et av livets mange vegkryss.

Spørsmål og svar

1. Hvis noen er dumme mot meg da, Elin, er det ikke greit å være dum tilbake da, de andre var jo dumme først?

Vi skal ikke oppføre oss mot andre for å ta igjen på hvordan de kan ha oppført seg mot oss, men vi skal oppføre oss slik vi *ville* at de skulle ha oppført seg.

2. Jeg liker den gylne regel, Elin, men det er jommen ikke lett når jeg syns noen er skikkelig slemme.

Jeg skjønner det. Kanskje det kan hjelpe å huske på at det er ikke det dumme som andre gjør som bestemmer hva vi skal syns om dem. Gud, som vil det beste for alle, kan hjelpe oss til å likevel behandle alle slik som vi ønsker å bli behandlet selv. Det er ikke lett, men vi kan øve oss.

3. Men *du* trenger vel ikke øve på det, Elin?

Å, takk for det, Karina, men der tror jeg at du tar feil. Jeg, og alle andre voksne også, kan fremdeles øve oss på å tenke slik og huske på den gylne regelen, at vi skal være mot andre slik vi vil andre skal være mot oss.